

Sygn. akt III CNP 10/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa K. Ś.
przeciwko J. P. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 23 maja 2012 r., sygn. akt II Ca 2094/11,

**odrzuca skargę i przyznaje adw. A. B. (Kancelaria Adwokacka
w K.) kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset zł) z należnym
podatkiem od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy
prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu przed Sądem
Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 maja 2012 r. - w sprawie o zapłatę - Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił apelację od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 4 listopada 2010 r.

W dniu 23 września 2014 r. powód wniósł osobiście pismo zatytułowane „Skarga powoda o wznowienie postępowania na zasadach art. 399, 401, 403, 404 k.p.c.”, które zostało zakwalifikowane przez Sąd jako skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W dniu 4 grudnia 2014 r., na skutek wezwania dokonanego przez Sąd, powód, działając już przez zawodowego pełnomocnika, wniósł pismo zatytułowane „Usunięcie braków formalnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z wnioskiem pełnomocnika o zasądzenie kosztów zastępstwa z urzędu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie było żadnych podstaw do zakwalifikowania pisma powoda z dnia 23 września 2014 r. (k. 22 akt WSC 137/14), zatytułowanego „Skarga powoda o wznowienie postępowania”, wniesionego osobiście bez udziału zawodowego pełnomocnika, jako skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Jeżeli Sąd dokonał jednak takiej kwalifikacji, to powinien skargę *a limine* odrzucić (art. 424⁶ § 3 k.p.c.). Nie było także żadnych procesowych podstaw do wzywania kogokolwiek o „uzupełnienie” skargi (k. 24).

W tej sytuacji pismo z dnia 1 grudnia 2014 (k. 36), zatytułowane „Usunięcie braków formalnych”, stanowi w istocie nową skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem spełniającą minimum wymagań konstrukcyjnych przewidzianych w art. 424⁵ k.p.c. Skarga ta podlega jednak odrzuceniu z powodu naruszenia dwuletniego terminu określonego w art. art. 424⁶ § 1 k.p.c. (wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie został wydany w dniu 23 maja 2012 r., natomiast skarga została wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r.).

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).